

Վահան Տերյան

Մեղուգա

Անհուսության մեջ, խավար օրերում եկավ նա ինձ մոտ.
Նա ինձ մոտեցավ քնքուշ, փայփայող սիրո խոսքերով,
Շարժումների մեջ և մութ աչքերում կար մի անծանոթ
Վայելքի խոստում՝ անանց հիացման գաղտնիքով գերող:

Ես հավատացի այն ժպիտներին և այն մեղսական
Փայփայանքները բախտ համարեցի իմ մենության մեջ.
Շուրջըս գիշեր էր, մռայլ էր շուրջըս իմ հոգու նըման
Եվ նա էր շողում երագի նըման խավարում անվերջ...

Խենթ հիացումով արբեցի նրա տանջող գգվանքում,
Եվ գիրկը նրա թվաց ինձ եղեն, մեղքը սրբազան...
Օ՛ր, դառը գիշեր, տանջանք ու թախիծ. իր արնոտ գրկում
Փայփայում էր ինձ և հեկեկում էր երկդեն Մեղուգան: